

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית (בְּחֹז"ל שְׂמַחַת תּוֹרָה) כ"ג תשרי, ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקְּהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / בְּרֵאשִׁית - ראשון עם רש"י

יום אחד - בְּרֵאשִׁית, בְּהִתְחַלָּה ה' בָּרָא אֶת הָעוֹלָם. ה' בָּרָא רַק עוֹלָם רֵיק וְלֹא מְאָרְגָן. רוּחַ אֱלֹקִים רָחֶפֶה מְעֻלִּי, בְּגִלְל שֶׁה' רָצָה לַעֲשׂוֹת אֶת הָעוֹלָם לְמָקוֹם שְׂבוּ יִשְׁכְּבוּ. לָכֵן אָמַר ה' "יְהִי אוֹר". הָאוֹר הַזֶּה לֹא הָיָה אוֹר רְגִיל, זֶה הָיָה אוֹר טוֹב וּמִיַּחַד שֶׁבְּאִמְצָעוֹתָיו יָכְלוּ לְרַאוֹת אֶת הַרוּחָנִיּוֹת שֶׁטְמוּנָה בְּתוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים. אָבֵל אֵילוֹ אוֹר זֶה הָיָה מְאִיר, לֹא הִיְתָה יִכְלַת בְּחִירָה הָאֵם לְקִים ת דְּבָרֵי ה', הֵינּוּ יוֹדְעִים זֹאת כָּל הַעַת. לָכֵן ה' גָּנַז חֶלֶק גָּדוֹל מְאוֹד זֶה לִימֹת הַמְּשִׁיחַ. חֶלֶק מִמֶּנּוּ נוֹתֵר בְּעוֹלָם, אָבֵל צָרִיךְ לִהְיוֹת סְדָה, שְׂיֵאִיר רַק בְּמַהֲלָךְ הַיּוֹם, לָכֵן ה' הִבְדִּיל אֶת הָאוֹר וְהַחֹשֶׁךְ, הָאוֹר בְּיוֹם וְהַחֹשֶׁךְ בַּלַּיְלָה. "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד".

יום שני - כָּל הָעוֹלָם הָיָה מְכֻסָּה בְּמִים, וְה' בָּרָא וְסִדָּר זֹאת. ה' בָּרָא שָׁמַיִם וְשָׁם בָּהֶם חֶלֶק מִהַמַּיִם מֵעַל לָרְקִיעַ - מַיִם עֲלִיוֹנִים, וַיִּתֵּר הַמַּיִם ה' הַפְּרִיד וְשָׁם לְמַטָּה (כְּשֶׁהַמַּיִם הַתַּחְתּוֹנִים הִתְלוֹנְנוּ שֶׁהֵם רוֹצִים גַּם לִהְיוֹת קְרוּבִים לֵה' ה' אָמַר שֶׁהַמַּלְח שֶׁמִּגִּיעַ מִהַמַּיִם הָאֵלוּ יִשְׁמַשׁ לְקַרְבָּנוֹת). ה' קָרָא לְמַיִם הָעֲלִיוֹנִים שָׁמַיִם - שָׁם מַיִם. (ה' גַּם בָּרָא אֶת הַמַּלְאָכִים בְּיוֹם הַזֶּה וְכֵן אֶת הַגִּיהֲנוֹם). "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי" (בְּיוֹם הַזֶּה ה' לֹא אָמַר "כִּי טוֹב").

יום שלישי - ה' רָצָה שְׁגֵם הַמַּיִם יִהְיוּ בְּאִפְסוֹ מְסֻדָּה, בְּמָקוֹם שֶׁיִּכְסּוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם, חֶלֶק מֵהֶם יִקְנֶה-יֵאָסֵף לְמָקוֹם אֶחָד וַיְהִי לַיִם, וַיִּתֵּר הָעוֹלָם יִהְיֶה אֲדָמָה יִבְשָׁה. זֶהוּ גַם הַיּוֹם שְׂבוּ הָאֲדָמָה פְּסָקָה מִלֵּהִיּוֹת מְשֻׁלְמֵת וְעִגְלָה כְּמוֹ כְּדוֹר וְהִחְלוּ לִהְיוֹת בְּהַרְרִים, עֲמָקִים וּמְדָבְרִיּוֹת. כָּל הַחֲלָקִים שֶׁל הָעוֹלָם שׁוֹנִים זֶה מִזֶּה כְּדִי שְׂיַחֲיוּ שָׁם אֲנָשִׁים שׁוֹנִים שְׂיֻכְלוּ לַעֲבוֹד אֶת ה' בְּדַרְכֵי שׁוֹנוֹת.

ה' רָאָה שֶׁזֶה טוֹב וְאָמַר לְאֲדָמָה לְהִצְמִיחַ עֲצִים וְצִמְחִים.

ה' אָמַר לַעֲצִים שְׂיִהְיוּ לָהֶם זָרְעִים שְׂיִצְמִיחוּ עוֹד עֲצִים וְגַם הַצִּמְחִים הָאֲחֵרִים גָּדְלוּ זָרְעִים לְמִרוֹת שֶׁה' לֹא הוֹרָה לָהֶם, הֵם עָשׂוּ אֶפְלוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁה' בִּקֶּשׂ. ה' הוֹרָה לַעֲצִים שְׂיַעֲשׂוּ שְׁגֵם לַעֲנֹפֵי הָעֵץ יִהְיֶה טַעַם

של הפרי שהם מגדלים, אבל העצים לא עשו זאת. ועם כל זה, וירא אלקים כי טוב, נאמר פעמים ביום שלישי. ביום זה נברא גם גן עדן. ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי.

יום רביעי - ה' ברא את השמש והירח (כוכבים וגלקסיות) ביום הראשון אבל רק ביום הרביעי ה' תלה אותם בשמים. המאורות עוזרים לנו לדעת האם זהו יום או לילה, כמה זמן עבר ומתי שבת או חג. בהתחלה השמש והירח היו באותו גדל, אבל הירח התלונן, לכן ה' הקטין אותו ונתן לו את הכוכבים שיאירו יחד אתו. הירח היה עדיין עצוב ולכן ה' הבטיח שהיהודים יקריבו קרבן בכל ראש חודש על כף שהירח התמעט. כשמשח יבוא, הירח יהיה שוב גדול. "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי".

יום חמישי - ה' עשה שהמים יתמלאו בדגים והציפורים יעופו בשמים. ה' ברא שני דגים גדולים - לויתנים אבל הם היו כל כך גדולים שה' לא אפשר שיהיו להם צאצאים, הם ימלאו את כל העולם כף! לכן ה' הרג את הלויתן הנקבה ושמר את הדג לסעודה הגדולה כשמשח יבוא. ה' אמר לצפורים ולדגים שיפרו וירבו ויהיו להם הרבה צאצאים, היות וחלק מהם יהיו למאכל עבור אחרים הגדולים יותר מהם וחלקם יקרבו בקרבנות. "ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי".

יום שישי - ה' ברא כל סוגי הבהמות השרצים והרמשים שישנם בעולם. ה' לא נתן להם ברכה שיפרו וירבו, היות וה' לא רצה שהנחש (שעשה אחר כך צרות) יכלל בברכה הזו.

ה' התייעץ עם המלאכים בענוה "נעשה אדם" ה' גם אומר שלאדם יהיו את כל 10 הספירות כמו לה' - ואילו החיות נבראו רק עם ספירה אחת או שתיים) בהתחלה חלק מהמלאכים לא רצו, אבל ה' אמר שזה הוגן כף, כי המלאכים בשמים דומים לה', לכן צריכים להיות אנשים על הארץ שעשויים "בצלם אלקים".

ה' ברא אדם כמוהו - בצלמו ובתבניתו - שיכול להבין דברים. האדם הראשון היה בדמות איש ואשה יחד. אדם הראשון בקש מה' להוריד גשם כדי שכל הדברים יוכלו להתחיל לצמח. ה' הוריד גשם ותכף ומיד כסתה הארץ בצמחים.

ה' הפריד את אדם הראשון לזכר ולנקבה (נלמד עוד על כך בהמשך) ונתן להם ברכה שישלטו על כל העולם. הם צריכים להכין אותו למקום שבו נתן לראות את ה'.

ועדיין, ה' הוא הממנה, ואסור היה להם להרוג חיות בשביל אוכל. הם יכולים לאכול מהצמחים או חיות שמתו מעצמם.

עכשו, שיש בעולם אנשים שיכולים להפוך את העולם לדירה לה', ה' ראה שהעולם מאד טוב!

שבת - כשה' סיים לברא הכל, הגיע הזמן לשבת - יום המנוחה המיוחד שעבורו ברא ה' את העולם. ה' ברח את יום השבת בברכה מיוחדת שיהיה כפול ומספיק גם עבור השבת וקדש את היום באפן מיוחד. גם ה' נח ביום השבת. (העולם נברא ביום זה רק במחשבה ולא באמירת עשרת המאמרות כמו במשך השבוע).

תהלים / יום כ"ג לחדש פרקים ק"ח - קי"ב

בתהלים היום ישנו פסוק: "**ראשית חכמה יראת ה'**" - ההתחלה של החכמה (הדבר הראשון לפני שאנו רוכשים את חכמת התורה) הוא שיהיה יראת ה'.

אדם יכול ללכת לישיבה וללמד הרבה תורה. לפעמים אדם יכול לחשב שהוא כל כך חכם, הוא יותר חכם אפילו מהמורים שלו. הוא חושב שהוא לא צריך לשמע להורים שלו גם..

לכן יש צורך קודם כל ביראת שמים, בגלל שכך (כפי שמסבירה הגמרא) אפשר לודא שהתורה רק תגרום לדברים טובים.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ג (כ"ג תשרי שנה פשוטה)

האדמו"ר הזקן מסביר לחסידים עד כמה חשוב לנצל את הזמן באשר המנין מתכנס לדברים קדושים אם כן, מה עליהם לעשות כאשר לא מתפללים? היום האדמו"ר הזקן עונה.

בגמרא ישנם חלקים מיחדים בהם חזל מסבירים ספורים ופסוקים מהתורה. האריזל כותב שחלקים אלו בגמרא, הנקראים "עין יעקב" מאד מיחדים. הם כמו "הנשמה" של התורה וסודות התורה טמונים בספורים והסברים אלו. (חסידות מראה את סודות התורה הטמונים בקטעים רבים מתוך אלו).

כאשר לומדים זאת, הדבר גורם לכך שה' יסלח על העברות. הלמוד נותן גם עצות רבות כיצד להתנהג. האדמו"ר הזקן אומר ללמד בין מנחה וערבית כאשר המנין מתכנס לתפלה. יש גם ללמד הלכות כדי שכלם יתנהגו בודאות כפי שה' רוצה.

בשבת בשעת המנחה כדאי מאד ללמד הלכות שבת. ישנן הלכות רבות שאנשים אינם יודעים במידת בפרטים שחז"ל מלמדים כמו הלכות מקצה.

אם לא יודעים מה לעשות בין שלא למדנו, אי אפשר לומר שזה לא בכונה כולם צריכים להשאר וללמד יחד (לא רק בפני עצמם) אם נעשה זאת, בודאי נביא את המשיח!

היום יום / כ"ג תשרי

בשמחת תורה בשנה אחרי שהאדמו"ר הזקן יצא ממאסר, הוא אמר "תורה" (דבר תורה קצר) על עבודת היהודים.

כאשר היהודים לא רק לומדים תורה אלא בטוחים שהתורה גם משנה אותם, זהו דבר מיחד. לאותם יהודים ישנו קשר מיחד עם ה'.

האדמו"ר הזקן מסביר פסוק במשלי על פי חסידות המראה עד כמה מיחד עבודת היהודי ומה היא פועלת ברוחניות.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קל"ב

מצוות לא תעשה קל"ב: אם כהן חשב מחשבה לא נכונה כשהקריב קרבן, למשל שהוא רוצה לאכול את הקרבן אחרי הזמן שמתר לאכול, הקרבן פסול. הוא נקרא "פגול". לאף אחד אסור לאכול פגול.

רמב"ם / הלכות פסולי המקדשים פרקים ב', ג', ד'

היום לומדים עוד הלכות על מקרים בהם הקרבן יכול להיות פסול.

פרק ב'- את דם הקרבן צריך להזות על גבי המזבח. אם זה נעשה לא נכון, זה יכול לפסל את הקרבן.

פרק ג'- אם לא מקימים את ההלכות של שחיטת הקרבנות על המזבח, הקרבנות יכולים להפסל.

פרק ד'- אם מחליפים את הבהמה שהתכוננו להקריב אותה לקרבן מסויים, לעתים גם זה יכול לפסל את הקרבן.

אם אתם צעירים, אתם עלולים שלא להבין מדוע כל כך קשה לקיים את המצוות האלה. זה בגלל שהיצר הרע לא מגיע עד גיל מבוגר יותר, בדרך כלל גיל שמונה או תשע ולפעמים בתקופת הבר/ בת מצוה.

~

מתחילים ללמוד סדרה חדשה של הלכות ברמב"ם על שמירת הקדושה של עצמנו על ידי אכילת בשר.

האכל שאנו אוכלים הוא מאוד חשוב, היות והוא נעשה חלק מאתנו. ברמב"ם היום לומדים על חיות ועופות בשרים ולא בשרים.

אתם יודעים אלו סימנים יש לחיות בשרות?

- מעלות גרה (בולעות את האכל ואחר כך מעלות אותו חזרה, ולועסות שוב ושוב).

מפריסות פרסה ושוסעת שסע - יש להן רגלים שמחלקות בתחתית.

התורה מלמדת אותנו את השמות של עשרים וארבע צפורים שאינן בשרות, כל יתר הסוגים הם בשרים. אבל אם אינכם מכירים את כל סוגי העופות וכיצד הם נראים, מתר לאכל רק את העופות שיודעים שהם בשרים.

הרמב"ם גם נותן סימנים כיצד נבדיל בין עופות בשרים ולא בשרים. דרך אחת להבדיל ביניהם היא הידיעה שעופות לא בשרים הם דורסים - טורפים עופות שיותר קטנים מהם ואוכלים אותם. התדעו לומר שם של עוף בשר?

דרכי החסידות / התועדות

בשמחת תורה ביום, זהו מנהג לערוך התועדות לפני סיום יום טוב. בהתועדויות של הרבי בשמחת תורה, הרבי היה מעורר את החסידים להחליט החלטה טובה ללמוד את החת"ת בשנה הבאה

בשנת תשנ"ב בסיום ההתועדות, הרבי הזכיר את החת"ת שלוש פעמים!

אחרי ברכה אחרונה, הרבי נעמד שוב ואמר שהוא מזכיר לכלם על למוד חת"ת.

בימים האחרונים צריכים תזכורת מיוחדת כיון שיוצא שהחתת קצת ארוך.

במוצאי שמחת תורה הגבאי בבית הכנסת מכריז "ויעקב הלך לדרכו כדי להזכיר לנו שהחיות של חגי תשרי, והכחות שספגנו, צריכים לשמש אותנו לכל השנה בולה.

גאולה ומשיח / שמחת תורה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

ביום שמחת תורה, אחרי הקריאה בה מסיימים ומתחילים את התורה, אומרים פיוט המתחיל במלים: "שישו ושמחו בשמחת תורה".

אחת השורות בפיוט הזה היא: "אגיל ואשמח בשמחת תורה, בא יבוא צמח בשמחת תורה".

צמח הוא אחד משמותיו של משיח, כפי שרואים במקומות רבים (למשל בגמרא ירושלמי ובב"ד).

רואים מכך שלמשיח יש קשר מיוחד לשמחת תורה. ר' יעקב עמדין גם כותב בסדור יעב"ץ שמשיח יבוא בזכות השמחה ששמחים עם התורה.

(שיחת ליל שמחת תורה ה'תשנ"ב, ספר השיחות התשנ"ב עמוד 37)